

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. гр.Несебър, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, IV-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нина Р. Моллова Белчева

при участието на секретаря Маринета Д. Шаренкова
като разгледа докладваното от Нина Р. Моллова Белчева Административно наказателно дело № 20232150200276 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.72, ал.4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и е висящо пред настоящата инстанция по повод жалбата на адвокат П. Д. от БАК, в качеството му на защитник на Е. Б., роден на 01.07.19** г. в У., с постоянен адрес в КК „С.К.Е.“, хотел К., ст.55, против Заповед за задържане на лице с рег.№ 304-176/19.05.2023 г., издадена от полицейски орган- С.Х.Б. на длъжност ОР при РУ- Несебър, с която е разпоредено задържане на жалбоподателя за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на РУ-Несебър. В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати нарушения на правата на Б., като се излага, че настоящата заповед била трета поред без прекъсване. Моли се да бъде отменено задържането и да бъде разпоредено незабавното освобождаване на Б.. В съдебно заседание жалбата се поддържа.

Ответникът по жалбата сочи, че е получена оперативна информация относно съпричастността на Б. в извършване на престъпление по чл.195 от НК. Счита издадената от него заповед за почиваща на закона, като заявява, че няма съпричастност към останалите заповеди за задържане.

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните, приема, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, пред надлежната инстанция от лице, което има правен интерес и съдържа изискуемите по закон реквизити.

След преценка на доказателствата, събрани по делото, на доводите и възраженията на страните, и след проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168 ал.1 от АПК, съдът намира следното:

Оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл. 53 от ЗМВР, в границите на предоставената му съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, компетентност.

Спазена е предвидената от закона форма, като заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в специалната норма на чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, а именно: вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните, индивидуализиращи задържаното лице- имена, дата на раждане, номер на паспорт, адресна регистрация, което, предвид на това, че се касае за чужд гражданин, съдът намира за достатъчна индивидуализация на лицето. Посочена е датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице по чл.72 от ЗМВР. Посочено е, че жалбоподателя е отказал да получи препис от заповедта, което е било удостоверено с подпис на един свидетел.

Настоящата инстанция намира заповедта за мотивирана, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Нормата на чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР, овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за когато има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. По правната си същност задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 73 ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН- административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Предпоставка за прилагането е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи предположение, че лицето, срещу което се прилага мярката, е извършило престъпно деяние. В заповедта са посочени фактически обстоятелства, а именно, че жалбоподателят е заподозрян в извършването на кражба на златни накити и пари. Служителят, издал заповедта е имал данни и му е била предоставена оперативна информация преди издаването ѝ, че жалбоподателя може да е съпричастен към това престъпление. Погрешното посочване на номера на образуваното ДП съдът намира за техническа грешка, която не рефлектира съществено върху издадената заповед. Видно от текстовото описание в заповедта на престъплението, в което е посочено, че е заподозрян Б., несъмнено се касае за деянието, за което е образувано досъдебно производство № 304 ЗМ-236/27.04.2023 г., погрешно посочено като 304 ЗМ-206/27.04.2023 г. от материалите по приобщеното към делото ДП 304-ЗМ-236/27.04.2023 г. по описа на РУ- Несебър, извършени са редица процесуалноследствени действия, като на настоящия състав му е служебно известно, че по същото се извършват още множество действия по претърсване и изземване, чието одобрение е искано от съда. При тези данни съдът намира, че заповедта е законосъобразна, тъй като в нея и в материалите по полицейската преписка се съдържат данни, че жалбоподателя има участие в извършването на престъпно деяние и тези данни са били налични към момента на издаването на заповедта.

Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. В този смисъл за целите на производството по чл.72 от ЗМВР е достатъчно да е налице само предположение, че задържаното лице има съпричастност към престъплението, за което е образувано ДП, което следва да е установено преди извършване на задържането, както е в настоящия случай. Понятието "данни" по смисъла ЗМВР е с различно съдържанието от понятието "достатъчно данни" по

смисъла на чл. 207, ал. 1 от НПК, като при налагането на принудителната административна мярка "задържане до 24 часа" по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е необходимо наличните данни да са достатъчни за извод, че задържаното лице има вероятност да е извършило престъпление. Видно от показанията на св. С. такива са били налице.

При тези обстоятелства съдът счита, че правилно в хода на административното производство е направено предположение, че съществуват данни жалбоподателя да е съпричастен към извършване на престъплението, визирано в заповедта. В атакуваният акт са изложени фактическите основания, като е посочено в каква връзка е формирано предположението за евентуална съпричастност на лицето. Не е необходимо подробно и изчерпателно описание на всички данни относно деянието, за което е било образувано соченото ДП. Отказвайки да подпише заповедта за задържане Б. сам се е поставил в положение да не знае на какво основание е задържан и в какво се изразява престъпното деяние, което полицейският орган счита, че е извършено, т.е. да разбере по повод на какво е формирано подозрението срещу него. Видно от атакуваната заповед, на задържаното лице е била дадена възможност и да ангажира адвокатска защита, от което свое право той се е възползвал, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед е в съответствие с практиката на Европейския съд за защита на правата на човека. Ето защо съдът намира, че принудителната административна мярка е съобразена с целта на закона и в случая се явява оправдана.

Относно наведените възражение за наличието на предходни задържания на Б., видно от приложените по ДП заповед за задържане от 17.05.2023 г. на РУ- Несебър и заповед за задържане от 18.05.2023 г. на РУ- П. същите са били издадени по повод предположения за съпричастност на жалбоподателя в извършването на други деяния и престъпления. Обстоятелството, че между въпросните заповеди няма прекъсване, не обосновава отмяна на атакуваната заповед. В рамките на ДП № 304 ЗМ- 236/27.04.2023 г. на РУ- Несебър, за деянието, за което е образувано същото, няма данни да е издавана друга заповед за задържане по ЗМВР, поради което и настоящата се явява единствена такава. Полицейските органи в производството по чл.72 ЗМВР действат в условията на оперативна самостоятелност и същите извършват преценката с оглед на конкретното деяние, за което е било образувано ДП. В този смисъл задържането по ЗМВР в подозрение за извършено друго престъпление, нямащо отношение към настоящото, е без правно значение в случая.

С оглед горното съдът намира издадената заповед за законносъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да се остави без уважение, а заповедта за задържане следва да бъде потвърдена.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Б., роден на 01.07.19** г. в У., с постоянен адрес в КК „С.К.Е.“, хотел К., ст.55, подадена чрез адвокат П. Д. от БАК, в качеството му на защитник, против Заповед за задържане на лице с рег.№ 304-176/19.05.2023 г., издадена от полицейски орган- С.Х.Б. на длъжност ОР при РУ- Несебър.

ПОТВЪРЖДАВА Заповед за задържане на лице с рег.№ 304-176/19.05.2023 г., издадена от полицейски орган- С.Х.Б. на длъжност ОР при РУ- Несебър, с която е

разпоредено задържане на Е. Б., роден на 01.07.19** г. в У., с постоянен адрес в КК „С.К.Е.“, хотел К., ст.55, за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на РУ-Несебър.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14- дневен срок, считано от днес, пред Административен съд- гр.Бургас.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____